

и съ злобъ враговскія трѣбили наша прѣмилъ драгоцѣнность, иъ еще ся имали голѣмо вліяніе надъ народа. Гл. 214. Никогда не колѣть въ оградата на свещено-то мѣсто жъртвы; тамъ никогда не горѣть, като въ другы мѣста, тлѣсты кравы и бикове. Т. 63. Жрецы-тѣ горячахъ тамъянъ. ib. 182.

Господарство с. с. государство: Въ староврѣменны-тѣ государства—ся застажило за тѣзи работы (вѣспитаніе-то) государство-то. Л. Д. 1871 р. 181.

Господарувамъ м. дл. господствую: Нѣмскій языкъ ся распространилъ и господарувалъ до края на XV вѣкъ. Л. Д. 1872 р. 217.

Господарчица с. ж. барышня, господица (*Вельтманъ*): Ты ли си господарчица, але още не ми си станжла господарка да мя хокашь. Р. 27.

Господарь с. м. Господарка Господарица с. ж. 1) хозяинъ, баринъ; хозяйка, барыня: Да не піешъ вино и ракіа, Да не ядишъ манджи господарски. М. 84. Всякой отъ ученицы-ты отива при майсторъ или при господарь. Л. Д. 1869 р. 164. Мнозина отъ васъ съгрѣшывать на господара или на господаринъ-тѣ си, или пѣкъ мѣнувате господаре чль-по-чль. ib. 206. Ето причина-та, по комъ-то тѣло-то не може да служи въ едно врѣмѧ на двама господаре. ib. 1873 р. 90. Азъ искамъ да кажъ за нѣкой богать или господарь, кой-то съ пары или съ силъ кара хора-та да му работить и робувать, ib. 1873 р. 180. Кога трѣгахъ, застигихъ му писмо отъ една голѣмка господарка. ib. 1874 р. 115. Голѣмо-то куче ся исправи напрѣде ми, а ето и господари му иде отъ лова. ib. 1875 р. 135. 2) государь: Изведи я при царь-тѣ: „Великий господарю!“ Л. Д. 1875 р. 157, „Ели наше господаре!“ М. 167.

Господине! зват. над. въ обращеніи къ домохозяину: Станинѣ Господине, Тебѣ пѣемъ, Бога славимъ. Д. 14, 25—26. Айти Марко, мое господине! М. 102. **Господинъ** с. м. 1) эпитетъ кума: Проговори кумъ господинъ: „Изведете дѣвойка-та, Куму-рака ода цѣлива И се редомъ утрапеза“. Ч. 331. 2) супругъ (син. стопанъ): Господинъ ти седеше на чаршії, Ти ценевше сарай чевли, Да ктиот купитъ за Велигденъ. М. 582.

Господиновецъ слъв. господинъ, господчикъ: Но защото лѣкарете не умѣять и не стараять са да изучатъ естественните цѣлителни процеси—то у по-голѣмата частъ отъ тие господиновци—ся появлива убѣждение, че приписанното отъ тѣхъ на болниятъ лѣкарствоте било причина на неговото оздравление. З. 87. Господиновци